

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

Quòd iusti contemnantur ac traducuntur. cap. lxxxvii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

D. IOANN. DAMASCENI

- Mat. 7.* Attendite à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. A fructibus eorum cognoscetis eos. Vnaqueque arbor ex fructu suo cognoscitur.
- 1. Jo. 4.* Charissimi, nolite omni spiritui credere: sed probate spiritus.
- Incerti.* Fieri quidem potest, ò fili, vt qui probè loquatur, improbus sit: vt autem probè viuens improbus sit, fieri nullo modo potest.

DE IUSTIS, ET PRECIBVS AB HIS
factis: & quòd ea à tentationibus eos eximant.
CAP. LXXXVI.

- Gen. 20.* RAVIT Abrahami Deum, & sanauit Abimelech, & vxorem eius, & ancillas eius, & pepererunt.
- Iob. 36.* Non auferet à iusto oculos suos: & collocabit eos in victoria, & exaltabuntur.
- Pf. 32. 29.* Ecce oculi Domini super metuentes eum, &c. Multae tribulationes iustorum: & ex omnibus his liberabit eos Dominus. Oculi Domini super iustos: & aures eius ad preces eorum. Sustentat iustos Dñs, &c. Custodit Dominus omnia ossa eorum: vnū ex his non conteretur. Voluntatē timentium se faciet: & deprecationē eorum exaudiet.
- Pro. 3. 10.* Oratio rectorū grata est Deo: & propter auxiliū iustorum magna existit gloria. H
- 12.* Habitacula iustorum benedicuntur: Benedictio Domini super caput iusti.
- 11.* Lux iustis semper. Domus iustorum fortitudo magna. Iustus in gaudio & latitia erit. Iustus è laqueo liberatus est: & tradetur impius pro eo.
- Esa. 43.* Noli timere: quia redemi te. Vocauit te nomine meo, meus es tu. Si transieris per aquam, tecum sum, & flumina non operient te. Si transieris per ignem, flamma non nocebit tibi.
- Sac. 5.* Multum valet deprecatio iusti assidua.
- 2. Pet. 2.* Nouit Dominus pios è tentatione eripere.
- Incerti.* Iusti multi in calamitates incidunt: sed hæc flagella non sunt.

QVOD IUSTI CONTEMNANTVR AC
traducuntur. CAP. LXXXVII.

- Iob. 9.* ERIDENTVR iusti: traduntur enim in manus impiorum. Iustus vir & à reprehensione alieni factus est in subsannatione.
- Pro. 29.* Vir sanctus apud sceleratum impurus est. Viri sanguinarij iustum odio habent.
- Sap. 4.* Videbunt iustum, & contemnent eum: Deus autem illos iridebit. Et erunt postea decidentes sine honore, & in contumelia inter mortuos semper. Tunc stabunt iusti in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum. Videntes turbabuntur timore horribili, & mirabuntur in subitatione insperatae salutis, gementes, & præ angustia spiritus dicentes: Hi sunt, quos habuimus aliquando in contemptu, & in similitudinem improperij. Nos insensati, vitam eorum aestimabamus insaniam, & finem illorum sine honore. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos fors illorum est. Ergo errauimus à via veritatis, & sol iustitiæ non luxit nobis. Lassati sumus in via iniquitatis & perditionis, & ambulauimus vias difficiles: viam autem Domini non cognouimus.
- 2. Tim. 3.* Omnes qui piè volunt in Christo viuere, persecutionē patientur. Peruersi autē homines & impostores proficient in peius, errantes, & in errorem mittentes.

In im-

A *In impiorum manus iusti quoque per sepe traduntur: non ut illi honorentur, sed ut horum Virtus exploretur.*

Fieri non potest, ut qui probè & ex Virtute viuunt, apud omnes bene audiant. Fieri nequit, ut qui Virtuti dat operam, non multos hostes habeat.

Chryf.

DE HIS QUI PECVNIAS FOENORI
dant, & accipiunt. CAP. LXXXVIII.

B **S**I PECVNIAM mutuã dederis populo meo pauperi, qui habitat tecũ, nõ vrgebis eum quasi exactor, nec vsuris opprimes. *Exod. 22.*
Viuet frater tuus tecum. Argentum enim tuum non dabis ei ad vsuram, & frugum superabundantiam non exiges. *Leuit. 25.*

Dabis proximo tuo mutuũ, quo eum indigere perspexeris. Et non mœrebis in corde tuo, cùm das ei. Et benedicet tibi Dominus. Non fcenerabis fratri tuo ad vsuram pecuniam, nec fruges, nec quamlibet aliam rem. Cùm repetes à proximo tuo rem aliquã, quam debet tibi, non ingrediens domum eius, ut pignus auferas: sed stabis foris, & ille tibi proferet quod habuerit. Sin autem pauper est, non pernoctabit apud te pignus, sed statim reddes ei ante Solis occasum: ut dormiens in vestimento suo benedicat tibi, & habeas iustitiam coram Domino Deo tuo. *Deut. 15.*

C Mutuabitur peccator, & non soluet: iustus autem miserebitur, & retribuet. *Psal. 36.*
Iocundus homo, qui miseretur & commodat. *III.*

Qui coaceruat diuitias vsuris & fcenore, in pauperes congregat eas. Pauper & creditor obuauerunt sibi: vtrumque speculatur Dominus. *Pro. 28.*

Nõ sit manus tua porrecta ad accipiendum, & ad reddendũ collecta. Nõli fcenerari homini fortiori te: quòd si fceneraueris, quasi perditum habe. Mutuam pecuniam da proximo tuo in tempore necessitatis ipsius. Multi tanquam lucrum existimarunt mutuam pecuniam: & exhibuerunt molestiam iis, à quibus adiuti fuerant. Grauius sunt hæc homini habẽti sensum, correptio domus, & improprium fceneratoris. *Ecclesi. 4. 8.*

D Petenti te da, & volenti mutuare à te, ne auertaris. *Mat. 5.*
Si mutuũ dederitis iis, à quibus speratis recipere, quæ vobis gratia est? nam & peccatores peccatoribus mutuantur, ut eadem accipiant. *Luc. 6.*

Re vera extrema cuiusdam inhumanitatis est, illum rerum necessariorum penuria laborantem subleuandæ vitæ causa mutuam pecuniam postulare: hunc autem sorte contentum non esse, Verum ex pauperis calamitatibus prouentus sibi atque opes conflare. Etenim Christus aperte nobis hoc edixit, Volentem abs te mutuari ne auerferis. At auarus, cùm hominem præ inopia ad genua sua prouolutum, supplicantem, nihil non humiliter facientem ac loquentem cernit, indigna ipsius calamitate non commouetur, non naturam considerat, non precibus cedit, sed immotus ac rigidus perstat, non precibus victus, non lacrimis fractus, sed in negatione perseverans, deiecerans, ac cum execratione asserens se in summa prorsus inopia versari, atque etiam circumspicere, num quem, qui sibi mutuetur, nancisci queat, ac iurciurando interposito mendacium confirmans: malum videlicet crudelitatis quæstum à periurio sibi colligens. At posteaquam is, qui mutuam pecuniam poscit, fcenoris meminit, & pignora nominat, tuam demum remisso supercilio arridet, ac fortasse paternam amicitiam cõmemorat, cùmq; & familiare, & amicum appellat. Vi debimus, inquit, num quid nobis recõdite pecuniæ sit. Est autem penes me deposita ab amico quodã, qui eam mihi quæstus causa commẽdauit. Verum ipse quidem graues ob eam vsuras præscripsit: nos autem omninò aliquid remitemus, ac minori fcenore daturi sumus. Hæc ille simulans, atq; huiusmodi sermone miserum demulcens & inescans, syngraphis eum cõstringit, ac præter egestatem, qua iam premebatur, erepta quoque ipsi libertate discedit. Nam qui fcenoris iis, quæ per solueri non potest, sese deuinxit, perpetuam seruitutem vltro subiit. Heus tu, opes